

Bemærkninger til lovforslaget.

Indførelsen af kildeskat er vedtaget ved lov nr. 100 af 31. marts 1967 om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). Efter lovens § 91 fastsættes tidspunktet for dens ikrafttræden ved lov. Ved nærværende lovforslag foreslås det at sætte kildeskatteordningen i kraft med virkning fra den 1. januar 1969. Det samme foreslås for den kommunale indkomsts-kats vedkommende ved forslag til lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomsts-kat.

De skatter, der skal betales efter kildeskatteordningens ikrafttræden, beregnes af indtægten i betalingsperioden og af formuen ved periodens udløb. De skatter, der betales indtil den 1. januar 1969, er skatter, som senest er pålynet for skatteåret 1968-69 på grundlag af indkomsten i indkomståret 1967 og formuen ved udløbet af dette år. Heraf følger, at indkomsten i indkomståret 1968 og formuen ved dette års udgang principielt ikke kommer til at danne grundlag for beskatning. Det vil dog være nødvendigt, at der indgives sædvanlig selvangivelse og foretages ansættelse for indkomståret 1968, idet det ellers ikke vil være muligt at praktisere overgangen til den nye ordning.

Da der ikke samtidig skal svares skat både efter de gamle og efter de nye regler, må en del af skatten for skatteåret 1968-69 føres til afgang. Statsskatterne for skatteåret 1968-69 forfalder efter de gældende regler til betaling kvartalsvis den 1. juli og 1. oktober 1968 samt den 1. januar og 1. april 1969. En række kommuner har i henhold til de hidtidige regler fået tilladelse til at opkræve statsskatterne til andre terminer end de lige nævnte. Efter mange af disse afvigende opkrævningsordninger opkræves mere end halvdelen af statsskatten inden den 1. januar 1969. Man har imidlertid fundet det rimeligt, at den andel af statsskatten for skatteåret 1968-69, der ikke skal opkræves, bliver den samme for skatteyderne i alle kommuner. Det foreslås derfor, at man i alle tilfælde kun opkræver halvdelen af statsskatten for dette skatteår, medens den anden halvdel føres til afgang.

Forslagets kapitler 2-4 indeholder en række overgangsbestemmelser vedrørende reglerne om skattepligts indtræden, om opkrævning og inddrivelse m. v. Der er herved lagt vægt på at sikre, at de nye bestemmelser om skattepligt ikke får tilbagevirkende kraft. Dette er i overensstemmelse med en udtalelse i den af folketingsudvalget den 13. marts 1967 afgivne betænkning.

Efter de foreslåede regler vil de dødsboer, der pr. 1. januar 1969 er under offentlig skifte her i landet,

ikke komme ind under kildeskatteovens ændrede regler. Begrundelsen herfor er, at det vil medføre for store praktiske vanskeligheder at anvende de nye beskatningsregler på de verserende boer. Dødsboernes beskatning efter kildeskatteoven foretages i kontinuitet af afdødes løbende beskatning indtil dødsfaldet, og det ville derfor være vanskeligt at gennemføre en sådan beskatning, når dødsfaldet er sket før lovens ikrafttræden. Særlige problemer ville endvidere opstå ved fastsættelse af de værdier, der pr. 1. januar 1969 skulle tages som udgangspunkt for beskatningen. Boer, der er under offentligt skifte den 1. januar 1969, vil derimod efter forslaget være indkomst- og formueskattepligtige i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

Som allerede nævnt vil indkomsten i det sidste indkomstår før kildeskatteordningens ikrafttræden ikke komme til beskatning. Med det formål at forhindre, at der i væsentligt omfang disponeres med henblik herpå er der i forslaget kapitler 5 og 6 optaget regler om beskatning af overført indkomst og overskydende indkomst. I forbindelse med den indkomstansættelse, der som tidligere nævnt skal foretages for indkomståret 1968, må det først og fremmest påses, at der ikke henføres indkomster til 1968, som hører hjemme i et andet år, og at fradrag, som vedrører 1968, bliver placeret i dette år. Skatteyderne vil imidlertid ved i sig selv lovlige dispositioner kunne henføre indtægter til 1968, som normalt ville blive indtægtsført i andre perioder. Det kan dreje sig om faktiske dispositioner, f. eks. hvor en skattepligtig påtager sig et ekstra stort overarbejde i 1968, eller hvor hans hustru netop i dette år påtager sig lønnet arbejde. Det kan også tænkes, at skatteyderen vælger i 1968 at sælge en fast ejendom med spekulationsfortjeneste. Det kan endvidere dreje sig om regnskabsmæssige dispositioner, hvorved en skattepligtig regulerer sin indkomst for 1968 for derved at slippe billigere i skat. F. eks. kan han i 1968 foretage opskrivning (eller rettere: ingen nedskrivning) af sit varelager med den virkning, at han i de efterfølgende år kan nedskrive på det fulde opskrevne beløb, eller han kan undlade i 1968 at foretage afskrivning på maskiner og inventar og således gemme dette års afskrivning til de efterfølgende år. Endvidere kan nævnes det tilfælde, at en skattepligtig i 1968 hæver på en kapitalbindingskonto, for hvilken bindingsperioden ikke er udløbet.

Det vil være meget vanskeligt at praktisere en ordning, hvorefter man i loven opregner alle de tilfælde, hvor der må ske beskatning som følge af en